



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 798/2018
10.07.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца АА, адвоката Јове Кртинића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.29/18 од 22.02.2018. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.57/18 од 22.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 10.07.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.29/18 од 22.02.2018. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.57/18 од 22.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К бр.29/18 од 22.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, и за кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 3. у вези става 2. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци па му је изречена условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да плати паушал у износу од 8.000,00 динара као и да оштећеном ББ надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 117.750,00 динара као и да надокнади трошкове поступка Основном јавном тужилаштву у Бору, износ од 28.362,00 динара на жиро рачун а све у року од 15 дана под претњом принудне наплате.

Истом пресудом на основу члана 422. тачка 1. ЗКП према окривљеном АА одбијена је оптужба да је извршио два кривична дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.57/18 од 22.05.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА па је пресуда Основног суда у Бору К бр.29/18 од 22.02.2018. године у ставу првом изреке потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јово Кртинић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у окривљеног ослободити од оптужбе јер дело за које је осуђен није кривично дело, као и да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се та повреда састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да окривљени у време извршења кривичног дела из члана 234. став 1. КЗ није био одговорно лице – председник ББ, нити је противправно што је одређен новчани износ уплаћен на рачун ВВ без правног основа, тако да ББ није оштећен, док је у односу на кривично дело из члана 361. став 3. у вези става 2. КЗ изостала

последица наведеног кривичног дела, а што све указује да се ради о имовинскоправним односима између оштећених, предузећа и ВВ.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић